

המקדש מצד המלכות, **וְעַל יִשְׂרָאֵל בְּלָהוּ** ועל ישראל כולם מצד התפארת. ומכיון שזכה לעשות כפרה כזאת גדולה, לכן ביום הזה יכול להכנס לקודש הקדשים.

תֵּאֲנָא, בְּשַׁעֲתָא דְעָאֵל בְּדַמָּא דְפָר, שנינו בשעה שהכהן הגדול נכנס עם דם הפר לבית קודש הקודשים **מְכוּיִן בְּרִישָׁא דְמַהִימְנוּתָא** ומכיון בראש האמונה, דהיינו בג"ר דאצילות הנקרא אמונה, **וְאֲדִי בְּאַצְבָּעֵיהָ, כְּמָה דְכְתִיב** ומזה באצבעו כמו שכתוב, **וְהִזָּה אוֹתוֹ עַל הַכַּפֹּרֶת,** היינו אחת למעלה, **וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת** דהיינו שבע למטה, **וְהִיד עֲבִיד, בְּסִים בְּקַפְטָא דְאַצְבָּעָא** ואיך היה עושה הכה"ג טובל ראש אצבעו פי' היה ממשיך ומשפיע בסמיכות בחיבור הטיפות (ס"א בְּקַטְפָּא) של אצבעו אל הדם שבתוך הכלי, כי הכלי הוא ספירת המלכות אות ה' אחרונה, והאצבע היא אות ו', והטיפה היא אות י' על אות ו', ומשם עולה לבינה שהיא אות ה' ראשונה, **וְאֲדִי כְּמַצְלִיתָ, בְּטִיפֵין דְאַצְבָּעָא** ומזה כמי שמלקה מלקות בטיפות שבאצבע, כלומר שהיה מזה בטיפות הדם שבאצבעו, כמי שמלקה מלקות ארבעים, שמתחיל מן הכתפים ויורד למטה, כן הכהן הגדול התחיל להזות מלמעלה ויורד למטה, **לְסִטְרֵי קַפְתוֹרָא** לצד הכפורת היה (ס"א קטעוֹרָא) (ס"א כְּפוֹרֶתָא), **אֲדִי, וְאֲתַכְּוִין** מזה ומכיון בספירה ידועה בכל הזאה והזאה.

וְשִׂאֲרֵי לְמִנֵּי, אַחַת ומתחיל למנות אחת כתר, **אַחַת וְאַחַת** חו"ב. **וּמִסְבִּיר, אַחַת בְּלַחֲוֹרְהָא** אחת לבדה, היינו פרצוף א"א

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

שהוא גבוה על כל האצילות, **אַחַת דְּכָלִּיל כֹּלָא** [קלז] אחת שהוא הכתר שכולל כל הפרצופים, **אַחַת שְׁבַחָא דְּכָלָא** אחת שהוא משובח מכל הפרצופים ומשפיע לכל הפרצופים, **אַחַת דְּכָלָא אֶהְדְּרֵן לְקַבְּלָהּ** אחת שכל הפרצופים חוזרים כנגד א"א כדי לקבל ממנו שפע, **אַחַת רִישָׁא דְּכָלָא** אחת ראש לכל הנאצלים, ונקט ה' שבחים כנגד ה' פרצופי האצילות והם ה' כתרים שלהם. **לְבַתֵּר אַחַת וְאַחַת** ואח"כ, מונה אחת כתר ואחת אבא ואמא, **דְּאֵינֵנוּן שְׂרִיזֵין כְּתָא, בְּרַעוּתָא בְּאַחֻוּתָא, וְלָא מִתְּפַרְשָׁן לְעֵלְמִין** שהם או"א שרויים כאחד ברצון ובאחדות אחת ולא נפרדים זה מזה לעולמים, לכן נקראים, "ואחת" לפי שהם מחוברים חיבור אחד.

בְּתֵר דְּמָטָא לְהָאֵי "וְאַחַת" [קלח] לאחר שהגיע הכהן בכוונות ובייחודים למנין זה של ואחת הזו, **דְּהֵיא אֵימָא דְּכָלָא** שהיא כנגד פרצוף אמא של כל הספירות שתחתיה, אז נתכוין להמשיך שפע מאמא לו"ק דז"א. **מִכָּאן שְׂאֲרֵי לְמַמְנֵי בְּזוּוּגָא, וּמְנֵי וְאָמֵר** מתחיל למנות בחיבור, דהיינו לחבר ולהשפיע בו"ק ע"י שקושר ומחבר אותם באימא ומונה ואומר, **אַחַת בִּינָה וְשְׁתַּיִם** חו"ג. **אַחַת בִּינָה וְשִׁלְשׁ חֲגִית.** **אַחַת בִּינָה וְאַרְבַּע חֲגִית.** **אַחַת בִּינָה וְחֲמִשׁ חֲגִית.** **אַחַת בִּינָה וְשֵׁשׁ חֲגִית נה"י.** **אַחַת בִּינָה וְשִׁבַּע חֲגִית**

אור הרשב"י

[קלז] כי באצילות יש חמשה פרצופים וכל אחד כלול מי"ם ולכן הכתר כלול מכולם וכולם כלולים בו כי הוא לוקח הכתרים של כולם והוא השורש של כולם.
 [קלח] ע"י במשנת חסידים וכן בסידור האר"י שסידרו כוונות אחת ואחת כמו שמסודר כאן בזוהר. אמנם בסידור הרש"י נראה שסידר הכוונות קצת שונה מכאן והיע"א.

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

נה"ם. והתכלית היא, בְּגִין לְאִמְשָׁכָא וּלְנַגְדָא לְהַאי אַחַת כְּדִי להמשיך ולהשפיע מזאת האחת, דְּהִיא אִימָא עֲלָאָה, בְּדַרְגֵי יְדִיעָן, לְכַתְרָא דְאִימָא תְתַאָּה שהיא אימא (ימא) עליונה להמשיך ממנה השפעה במדרגות הידועות דהיינו דרך הו"ק לכתר (ס"א לְנַהֲרָא לְאִימָא) של אימא התחתונה, שהיא המלכות. וּלְאִמְשָׁכָא נְהַרִין עֵמִיקִין מֵאַתְרֵיהּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל ולהמשיך נהרות עמוקים שהם השפעות גדולות מיסוד דאימא לכנסת ישראל שהיא המלכות. וְעַל דָּא, יוֹמָא דָּא תִרִין נְהוּרִין נְהַרִין פְּחָדָא ועל זה היום הזה שני מאורות מאירים כאחת, אִימָא עֲלָאָה נְהַרָא לְאִימָא תְתַאָּה דהיינו אמא העליונה שהיא הבינה מאירה לאימא התחתונה שהיא המלכות. וְעַל דָּא פְּתִיב ועל זה כתוב יוֹם הַכְּפוּרִים לשון רבים שהן אימא ומלכות, שהכפרה נמשכת דרך שתיהן, כְּמָה דְאַתְמַר כמו שנתבאר.

כאן מסביר הזוה"ק מדוע קשרו לרגלי הכה"ג שלשלת בכניסתו לקדש הקדשים. וגם, כי ע"י נס לשון הזהורית ידעו ישראל אם נתקבלו תפילותיהם ושהיו הכרובים מודיעים לכה"ג שנתקבלו התפילות. ומגלים לו סודות עליונים ונשגבים. ויודע שיצא בשלום מן הקדש בזכות עם ישראל, ומתברכים העולמות העליונים והתחתונים, ושמחה גדולה בעליונים ובתחתונים.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, קְפֻטְרָא חֲדָא קְשִׁירָא בְּרַגְלֵי דְכְהֵנָא, בְּשַׁעֲתָא דְהוּהָ עָאֵל אמר רבי יצחק, שלשלת אחת היתה קשורה ברגליו של הכהן הגדול בשעה שהיה נכנס לקדש הקדשים, דְּאִי יְמוֹת הֵתָם, יִפְקוּהוּ מִלְּבַר שאם ימות שם בקדש הקדשים יוציאווהו-יגררוהו לחוץ, כי אסור

הלימוד היומ

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

להכנס לקה"ק. **וּבַמָּוֶה יִדְעִי** והיאך היו יודעים אם הוא חי שם אם ח"ו מת. **בְּהָהוּא זְהוּרִיתָא אֲתִידַע וְאַשְׁתְּמוּדַע** אלא ע"י חוט השני היה נודע וניכר אם מת ח"ו, **כִּד לָא יִהְיֶה גְוֹנוּי** כאשר לא היה הופך חוט השני צבעיו מאדום ללבן. **בְּהָהִיא שַׁעְתָּא אֲשַׁתְּמוּדַע, דְּכַהֲנָא אֲשַׁתְּכַח לְגוּ בְּחַטָּאָה** באותה שעה נודע שהכהן נמצא בפנים בחטא. **וְאִי יִפּוּק בְּשָׁלָם, בְּזְהוּרִיתָא אֲתִידַע וְאַשְׁתְּמוּדַע, דִּיהִפְךָ גְוֹנוּי לְחִוּוּר** ואם יצא בשלום מן הקודש גם כן ע"י חוט השני היו יודעים והיה ניכר ע"י שנהפך צבעו מאדום ללבן. **כְּדִין חֲדוּתָא הִיא בְּעֵלְאִי וְתַתְּאִי** ואז השמחה היא בעליונים ובתחתונים. **וְאִי לָאו, כְּלָהוּ אֲשַׁתְּכַחוּ בְּצַעֲרָא** ואם הלשון של הזהורית לא נהפך ללבן ח"ו כולם היו נמצאים ושרויים בצער, **וְהוּוּ יִדְעִי כְּלָא, דְּלָא אֲתִקְבְּלוּ צְלוּתְהוּן** והיו יודעים כולם שלא התקבלו תפילותם של ישראל ח"ו.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בִּיּוֹן דְּהוּהָ עָאֵל [קלט], **וְטַמְטַם עֵינָיו דְּלָא לְאִסְתַּכְּלָא בְּמָה דְּלָא אֲצַטְרִיךְ** אמר רבי יהודה, כיון שהכהן

אור הרשב"י

היה רואה את הארון שהענן מכסה עליו, היה אומר: רבון כל העולמים, סלח לנו את חטאתי ואת חטאת אנשי ביתי ואת חטאת עם ישראל. ואחר זה היה שומע דיבור שהיה אומר, פלוני בני ברכני. באותה שעה היה יודע הכהן שהיתה שעת רצון, והיה מנענע את בגדיו והיה קולן של הפעמונים נשמעים חוצה, והיו יודעים ישראל

[קלט] וראיתי לכתוב כאן מה שכתב הרב אהלי יעקב בשם ספר ברית מנוחה וז"ל: בשעה שהב"ג בא להיכל ק"ק והקמורת בידו, והוא לבוש בגדים טהורים, והמצנפת בראשו והאבנט במותניו, וצורתו כצורת הכהן של מעלה הנקרא מיכאל, וזוהר פניו כחשמל, והבל פיו כשרפים, ולשונו כחרב חדה, והיה נכנס להיכל, וכאשר

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000